

Els Països Catalans no pinten res al PP

Els populars espanyols van protagonitzar un conclave marcat per la col·lisió entre la tímida autocrítica de l'alcalde de Madrid, Alberto Ruiz-Gallardón, i el patriotisme de partit que va abanderar el mateix José María Aznar, a més d'Ángel Acebes i Jaime Mayor Oreja. De debat territorial, n'hi va haver molt poc, va ser quasi insignificant, i els discursos "autonòmics" només es van centrar en un atac frontal als socialistes i als seus aliats.

Els populars duïen al congrés quatre ponències: una sobre l'economia, corectada per la balear Rosa Estaràs; una altra sobre el model social; l'altra del model de partit; i la darrera sobre el paper d'Espanya al món, que finalment, sota la batuta de la popular catalana Dolors Nadal, va reduir-se a una aferrissada defensa de la intervenció espanyola a l'Iraq.

No hi va haver, contràriament al que seria normal, cap ponència sobre el model d'estat que defensa el partit. El congrés es va convertir en un reguitzell d'intervencions dels seus líders, i el tema autonòmic es va despatxar per aquesta via. Ho va fer el president del PP català, Josep Piqué, en un clar intent per comprometre el partit en les reformes dels estatuts d'autonomia i posar en valor el consens amb el PSOE. En canvi, les intervencions del president valencià, Francesc Camps, i del balear, Jaume Matas, es van apuntar al corrent de "nacionalisme intern" majoritari.

El president del Consell va carregar amb força contra els socialistes per derogar el Pla Hidrològic i es va declarar "parella de fet" del seu homòleg murcià, Ramón Luis Valcárcel, mentre que Matas va comparar l'actual Govern de José Luis Rodríguez Zapatero amb el Pacte de Progrés a les Balears i denunciava les "hipoteques" nacionalistes.

Però al congrés del PP, com sempre passa en aquesta mena de reunions, l'interès estava centrat a saber de qui s'envoltaria Rajoy per comandar la nau opositora. Pel que fa als Països Catalans, la curiositat la centraven els populars valencians, que van arribar al recinte de la Fira de Madrid segurs que el que d'allà en sortís no tindria lectures internes en la guerra Camps-Zaplana pel control del partit, ja que es ventilarà definitivament en unes setmanes al congrés regional.

Però no va ser així, perquè Rajoy va donar un sonor toc d'alerta a Zaplana i no el va incloure entre els noms designats pel congrés per formar part de la cúpula. De totes maneres, en serà membre mentre sigui portaveu al Congrés. També té dret a ser-hi, en tant que portaveu a l'Eurocambra, Mayor Oreja, però aquest sí que va rebre, per exemple, el premi de ser inclòs a la llista de Rajoy. De l'executiva va sortir un dels homes de Zaplana, el també murcià Vicente Martínez Pujalte, que fins aleshores s'havia ocupat de l'àrea econòmica. El PP valencià, tot i ser una de les federacions més potents, es va quedar sense cap secretaria

El XV Congrés que el PP va celebrar el primer cap de setmana d'octubre a Madrid va evidenciar les migrades quotes de poder dels populars catalans i balears, i va reduir la dels valencians, consolidant però la preferència del carrer Gènova per Francesc Camps enfront d'Eduardo Zaplana.

El nou president del Partit Popular, Mariano Rajoy, parla als compromissaris que es van donar cita en el XV Congrés d'aquesta formació. El debat ideològic va quedar relegat a un segon terme, per tal com allò que galbrebé tots vollen era saber quins serien els noms que han de tornar el PP a la Moncloa.

d'Ària i amb sis vocalies d'entre els quasi 70 membres del comitè executiu popular. Al passat congrés havia obtingut dues secretaries d'Ària i set vocals. Per tant, van perdre pes i Zaplana no va poder-hi col·locar cap dels seus acòlits. Pels passadissos del Palaci de Congressos de Madrid, ni Camps ni Rita Barberà amagaven la seva satisfacció mentre

l'entorn de Zaplana no treia pit i l'expressió es feia fonèdic als periodistes.

A més de Zaplana, va ser escollida l'alcalde de València, Rita Barberà; l'exministre de Ciència i Tecnologia Juan Costa; l'exministre de Justícia José María Michavila; i l'exministre de Defensa Federico Trillo, molt aclamat. Camps n'és membre com a president autonòmic.

El PP català i el balear van quedar més o menys igual. Els catalans van mantenir-hi Piqué, Nadal i José Luis Ayllón com a adjunt, a més d'incorporar-hi la regidora de Barcelona Àngeles Esteller. Un cop més, Alicia Sánchez Camacho –vetada pels germans Fernández Díaz– en va quedar fora tot i els desesperats intents que s'assegura que va fer per ser-hi.

El PP balear esperava que hi entrés el dirigent d'Inca Maria Salom, però al final es va haver de conformar de col·locar-hi la vicepresidenta del Govern, Rosa Estaràs –molt ben vista per Rajoy, que si hagués guanyat les eleccions i recuperat Matas com a ministre l'hauria promocionat per al despatx més noble del Consolat de Mar–, i el mateix Matas.

Així doncs, els territoris dels Països Catalans obtingueren una representació més que discreta al conclave dels populars, on no es va enterrar cap dels cadàvers polítics que, amb José María Aznar, van acabar la seva carrera el 14-M.

S'acaba el poder, s'acaba la unitat

La derrota del 14-M ha obert la caixa dels trons al PP. La debilitat del lideratge de Rajoy, sumada a crisis larvades al territori, ha fet que, a més de l'eterna bronca valenciana, esclatin de manera molt més virulenta els conflictes. El més important és a Madrid, on els fidels a Gallardón han plantat cara a Esperanza Aguirre presentant una llista alternativa a la presidència de la federació regional. L'encapçalarà el vicecalde de Madrid, Manuel Cobo, i es presenta com a centrista davant el projecte de dretes que diuen que representa la presidenta de la Comunitat, que no va estar-se de titllar de "xantatge" la maniobra. També hi ha mala maror a Galícia, quan falta menys d'un any perquè Manuel Fraga –de 83 anys i amb una salut molt deteriorada– convoqui eleccions. El cisma del president de la diputació d'Orense, José Luis Baltar, encara no està aclarit, ja que aquest continua pressionant per augmentar les seves quotes de poder amb l'amenaça de l'escissió. A Extremadura l'enfrontament entre el president autonòmic, Carlos Floriano, i els seus detractors, s'ha endurit. A Guadalajara, el comitè de garanties –que comanda Trillo– haurà de decidir si expulsa set diputats. *F. C.*

Ferran Casas